

OSSERVATORIO LETTERARIO

*** Ferrara e l'Altrove ***

Magyar nyelvű online melléklet - Supplemento online in lingua ungherese

<http://www.osservatorioletterario.net> - <http://zooemer.virgilio.it/bellelettere/> - <http://www.testvermuzsak.gportal.hu>

Ferrara, 2007. július 31. kedd

DÉL-OLASZORSZÁGBAN BARANGOLTAM – II. (Júliusi útinapló – 2007)

Július 9-én, szabadságunk második napján Casalini di Cisterninóban (az előző részben csak Cisterninónak emlegetett) a korán elköltött reggelit követően Puglia tartományi szabadságunk második napjának programja Castellana cseppkőbarlangjának és Alberobellónak, a trullók (trulli) fővárosának megtekintése volt.

A Puglia tartományi Bari megyében található Castellana ezeréves városka 290 m tengerszint

feletti magasságban Dél-Monopoli belső területén elhelyezkedő karszt-medencében. A település természetes üregeiről és feneketlen mélységeiről már a középkorban olvasható egy 917-es jegyzői okiratban. A közeli barlangok a parasztoknak olajpogácsák és a felhasználhatatlan törköly tároló

helye volt addig, amíg Franco Anelli speleológus (ld. fent a barlangkutató emlékére állított mellszobrot, amely a barlang első termében látható) nem tartott helyszíni szemlét, amelyet követően javasolta a barlang megnyitását a nagyközönségnek.

A fent említett barlangkutató fedezte fel 1938. január 23-án a kutató munkája során, amelyben annak a legendának akart utánajárni, amely azt állította, hogy itt egy feneketlen szakadék van.

A Castellana barlangrendszerének különlegessége a nagy mennyiségű, rendkívül formagazdag cseppkőképződményei. E napi meleg

ellensúlyozásaként kimondottan jól esett a két óras, összesen három kilométeres oda-visszasétálás az átlagosan 15 fokos barlangban.

Fényképezni nem lehetett, csak az első teremben, s mivel a megvilágítás nem volt elegendő, a vakus

felvételek éppen ezért egy kivételével sötétebbek. Sajnos így a kattintási lehetőség is lényegesen korlátozottabb volt.

A fenti és az alábbi képeken látható a felszínen fákkal és védőkorrallattal szegélyezett barlangüreg, ahonnan származik az egyetlen felszíni fény- és légforrása. A fentiekben látható üregből az alábbi kőzetre esik a fény, amely *A Test (La Grave)* nevet viseli:

Hosszú és széles lépcsősor vezet le a barlangba. Áthaladva a **Fekete barlangon** (grotta Nera) -

amely az itt megtapadt sötét mikroorganizmusok miatt kapta a nevét -, eljutunk az **Emlékkövek kavernába** (caverna dei Monumenti), ahol hatalmas cseppkőképződményeket láthatunk: olyanok, mintha szoborcsoportok lennének. Ezután következnek az **Angyalfolyosó** (corridoio dell'Angelo), a **Kis jászolkaverna** (cavernetta del Presepe) a híres Barlangok Madonnájával, a **Kígyófolyosó** (corridoio del Serpente), az **Oltár kaverna** (caverna dell'Altare), amelynek vékony cseppkő képződményei a gyertyához hasonlítanak. 500 m-re a Testtől nyílik a **Szakadék kaverna** (caverna del Precipizio), innen el lehet jutni a 450 m hosszú **Sivatag folyosóra** (corridoio del Deserto) amely az Új barlangokon (grotte Nuove) át a **Fehér kavernába** torkollik. Ez utóbbi a világ legcsillogóbb barlangja, amelyet 1940-ben fedeztek fel: 70 méter mélyen van a föl felszínétől, s az egészet tiszta kristályvirágzat borítja.

Ezzel végetért kiadós barlangi sétánk.

E fejezet befejezéseként még megemlíteném, hogy Castellana területe a nagyon hosszú paleolitikumban nomád vadászok bűvőhelye volt, de erről az időszakról kevés régészeti lelet maradt ránk.

Barlangi sétánk után ebéd közben megpihentünk. Meleg szendvicset fogyasztottunk üdítővel. Végezvéen gyors ebédünk majszolásával, folytattuk utunk: irány Albarobello, a trullók fővárosa! Alberobello nevével legelőször évekkel ezelőtt, egy Los Angelesben élő honfitársam megbízásából végzett családfakutatás során találkoztam, s így jutottam képzeletben a különféle dokumentumok, jegyzőkönyvek olvasásakor ebbe a városba. Nem sokkal ez után láttam az olasz televízióban egy dokumentumfilmet erről a településről, s onnan szereztem tudomást az ún. trullókról (olaszul 'trulli', egyes számban 'trullo'), amelyek lakóhelyül szolgáló kör alakú, kúpos építmények. Ez a szuggesztív 10655 lélekszámú, kis trulló-főváros 428 m tengerszint feletti magasságban, Bari megyében Mola di Bari és Ostuni között terül el:

Alberobello területe erősen ki van téve a meteorvizek erozív hatásának mind a felszínen, mind

a felszín alatt. Így a mészkőszikla-rétegződésnek köszönhetően biztosított a környék építőanyaga.

A történelmi városközpontban koncentrálnak ezek a különös, valószínű iszlám ihletésű trullók. Az építmény főhelyisége négyzet alapú, amit pszeudokupola borít. A központban sétálva, minden trulló háztulajdonosa tárt ajtókkal várja a turistákat, ahol népművészeti tárgyakat, tipikus helyi kulináris különlegességeket, bor és égetett szeszes készítményeket is árulnak. Néhány trullóban laboratóriumot is találtunk, ahol a tulajdonos az érdeklődőknek elmagyarázta és bemutatta, hogyan is építették és építik ezeket az érdekes épületeket.

Íme néhány felvétel erről az érdekes városkáról, a trullók fővárosáról. Nosza, barangoljunk be együtt a szűk és meredek kis utcácskákat!

Trulló formájú S. Antonio (Szent Antal) templom

S. Antonio (Szent Antal) templom oltára

épületek mészfehérek. Hengerbástyás középkori várfal veszi körül, szűk kanyargós utcák, lépcsős sikátorok, felfelé kapaszkodó árkádok, jellemzik. Katedrálisát a XV. század végén építették, késő gótikai homlokzattal. A XIX. században módosították a belsejét. Ebben a városban is az emberi erő végső határáig gyalogoltunk föl-le a lépcsős sikátorokban, vagy a járda nélküli szűk utcákban, de nem nézelődhattunk ezen utóbbiak esetében nyugodtan, mert minden pillanatban hirtelen hol itt, hol ott bukkantak elő a gépkocsik. Meglepő gyorsasággal haladtak el mellettünk a szűk méret ellenére is. Ilyenkor szinte a házak falaihoz kellett lapulnunk, hogy elhaladhassanak mellettünk. Íme néhány felvétel erről a városról is, sétáljanak velünk, kedves Olvasók, van min legeltetnünk szemünket:

A következő napi program - július 10. - Ostuni, a fehér város megtekintése és fürdőzés volt. Brindisi tartományhoz tartozó 33551 lélekszámú város 218 m tengerszint feletti magasságban a hegycsúcson terül el hét dombot „megnyergelve”. Ezt a környéket gazdagon borítják olívfák, szinte olívaerdők! Az

Háttérben az Adriai-tenger

Székesegyház, a főhajó mennyezete

Székesegyház

Székesegyház, főhajó

Visszatekintés Ostunira: Isten veled fehér város!

Ezzel be is fejeztük Ostuniban a városnézést, jól elfáradtunk. Kérdemeltük a délutáni fürdést, így hátunk mögött hagyván a fehér várost Macchia Mediterranea lídón állapotunk meg, hogy kipihenjük a naphosszat tartó gyaloglási fáradalmainkat és megmártózzunk felfrissítés céljából a pugliai tenger vizében. Kis homokos, dűnével védett parton béreltünk egy pálma-napernyőt, ami alatt hűsöltünk. Íme a férjem által kattintott képek a kiszemelt strandunkról:

A strandolás után visszatértünk szállásunkra. Zuhanyozás után, este fél tízkor lementünk a szokott éttermünkbe vacsorázni. Vacsora után ez alkalommal sem kellett egyikünket sem elringatni: ahogy fejünket a párnákra hajtottuk már az álmok birodalmában kalandoztunk.

2.) Folyt. köv.

© **B. Tamás-Tarr Melinda**
Osservatorio Letterario

Link:

Dél-Olaszországban barangoltam – I.:
<http://www.osservatorioletterario.net/barangolas.pdf>

Elkészült:

2007. augusztus 01. 2,36.23

Módosítás:

2007. augusztus 01.